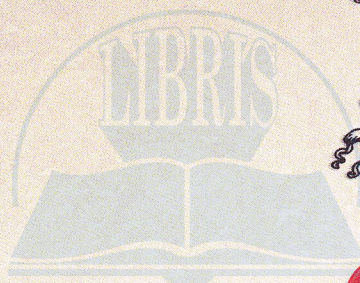

ION CREANGĂ
POVEȘTI ILUSTRATE

CAPRA CU TREI TEZI

ION CREANGĂ
POVEȘTI ILUSTRATE

CAPRA CU TREI TEZI

© Toate drepturile rezervate.

Nici o parte a acestei publicații nu poate fi citată, reprodușă sau utilizată
în orice formă sau prin orice mijloace, electronice sau mecanice
fără acordul scris al Editurii „Steaua Nordului”.

Fera odată o capră care avea trei iezi. Izdul cel mare și eu cel mijlociu dau prin băț de obraznici ce erau; iară cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: „Sunt cinci degete la o mână și nu samănă toate unul cu altul”.

Într-o zi, capra chemă ieziile de pe afară și le zice:

- Dragii mamzei copilașii! Eu mă duc în pădure ca să mai duc ceva de-alz guri. Dar voi, înecueți ușa după mine, ascultați unul de altul, și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Când voi veni eu, am să vă dau de știrz, ca să mă cunoașteți, și am să vă spun așa:

Țrei iezi cucueți
Ușa mamei descueți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș
Smoc de flori
Pe subsuori.

Auzit-ați ce-am spus eu?

- Da, mămucă, ziseră ieziile.

- Pot să am nădejde în voi?

- Să n-ai nici o grijă, mămucă, apucară cu gura înainte ceii mai mari. Noi suntem odată băieți, și ce-am vorbit odată vorbit rămânem.

- Dacă-i așa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele rele, și mai rămâneți cu bine!

- Mergi sănătoasă, mămucă, zise cel mic, eu lacrimi în ochi, și Dumnezeu să-ți ajute ca să te întoarnă cu bine și să ne-aduci demâncare.

Apoi capra ieșe și se duc în treaba ei. Iar ieziile închid ușa după dansa și trag zăvorul. Dar vorba veche: „Păreții au urechi și ferestește ochi”. Un dușman de lup - și-apoi știți care? - chiar cumătrul caprei, care de mult pândea vreme cu prilej ca să pape ieziile, trăgea cu urechea la părețele din dosul casei, când vorbea capra cu dânșii.

„Bun! zise el în gândul său, la, acum mi-e timpul... De i-ar împinge păcatul să-mi deschidă ușa, halal să-mi fie! Știu că i-aș cărnoși și i-aș jumuli!” Cum zice, și vine la ușă, și cum vine, și începe:

Țrei iezi cucuieți
Ușa mamzi dăscuieți!
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Prob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș
Smoc de flori
Pe subsuori.

- Hai! dăschideți cu fuga, dragii mamzi, cu fuga!
- la! Băieți, zise cel mai mare, săriți și dăschideți ușa, că vine mama cu demăncare.

- Săracutul de minel zise cel mic. Să nu cumva să faceți pozna să dăschideți, că-i vai de noi! Asta nu-i mămuca. Cu o cunose de pe glas: glasul ei nu-i așa de gros și de răgușit, că-i mai subțire și mai frumos!

Lupul, auzind aceste, se duse la un ferar și puse să-i ascute limba și dinții, pentru a-și subția glasul, și apoi, întorcându-se, înezu iar:

Țrei iezi cucuieți
Ușa mamzi dăscuieți!..

- Ei, vedeți, zise iarăși cel mare: dacă mă potrivese eu vouă? Nu-i mămuca, nu-i mămuca!

Ș-apoi cinz-i dacă nu-i ea? Că doar și eu am urechil! Mă due să-i dăschid.

- Bădică! bădică! zise iarăși cel mic. Ascultați-mă și pe minel! Poate mai de-apoi a veni cinzva și-a zicz.

Dăschideți ușa,
Că vine mătușa!

și-atunci voi trebuie numai de cât să dăschideți? Ș-apoi nu știți că mătușa-i moartă de când lupii albi și s-a făcut oalș și ulcioarș, sărmana?

- Apoi, da! nu spun eu bine? zise cel mare. Ia, de-atunci e rău în lumș, de când a ajuns coada să fie cap.. Dacă țe-i potrive tu acestora, îi ține mult și bine pe mămuca afară. Eu, unul, mă due să dăschid.

A atunci mezinul se vără iute în horn și, sprijinit cu picioarele de prichieiu și cu nasul de funingine, tacș ca peștele și tremură ca varga de frică. Dar frica-i din raiu, sărmana! Așezemș cel mijlociu, tuștiul iute sub un chșrșin; se-nghemuește acolo cum poate, tacș ca pământul și-i tremură carnea pe dânsul de frică: Fuga-i rușinoasă, da-i sănătoasă!